

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν η Ξένια Ι. Λοϊζίδου, πολιτικός μηχανικός/ακτομηχανικός, ο Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, χημικός μηχανικός - μηχανικός περιβάλλοντος, και η Κυριακή Δημητρίου, υπεύθυνη προγραμμάτων της ΑΚΤΗΣ, συντονίστρια του προγράμματος εργασιακής εμπειρίας ΑΡΤΟΝΑΥΤΗΣ, που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife. Για τις απόψεις/σκόλια/εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy, www.akti.org.cy

Εξωστρέφεια των κυπριακών επιχειρήσεων:

Η αλυσίδα της προκοπής

Σω, τον τελευταίο έναν χρόνο, λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων, ανάμεσα σε δύο διαφορετικούς κόσμους: σε μια αραβική χώρα, όπου το χρήμα ρέει άφθονο και η ευημερία είναι φανερή, και στην Κύπρο του σήμερα, της κρίσης, της μιζέριας και της διαπλοκής. Από τη μια η

Του δρος Μιχάλη Ι. Λοϊζίδη

δικτατορευόμενη αραβική δημοκρατία της ευημερίας, και από την άλλη η δυτικού τύπου Δημοκρατία μας, με περιορισμένες επιλογές. Ζούμε μέσα σε μια επίφαση απόλυτης ελευθερίας, με μια στρεβλή, συνεχιζόμενη αντίληψη διατήρησης

κεκτημένων, άρνηση για την αλλαγή, παγιδευμένοι σε μια αρρωστημένη αλυσίδα ανικανότητας και διαφθοράς, που μας οδήγησε στη σημερινή κατάσταση.

Αναρωτηθήκατε, άραγε, για το πού βρίσκονται σήμερα οι άξιοι και επιμελείς συμμαθητές σας και πού τα ρεμάλια της τάξης σας; Και αν και άλλοι όπως εμένα καταλήξετε στο ίδιο συμπέρασμα, ότι, δηλαδή, οι καταφερτζήδες, περιορισμένων ηθικών αντιστάσεων συμμαθητές σας έχουν ανελιχθεί μέσα από αυτή την αλυσίδα της σήψης, σε θέσεις ευθύνης, τότε οι προβλέψεις για το αισιόδοξο ή απαισιόδοξο της κυπριακής αναπτυξιακής πορείας θα πάρουν όντως ένα ζοφερό χρώμα.

2015 όμως πια, και η ανάγκη αλλαγής πλεύσης έχει επιβεβαιωθεί στον καθένα από εμάς. Το στοίχημα και η πρόκληση αφορούν πλέον την απόδοση δικαιοσύνης και την ικανοποίηση του περιδικαίου αισθήματος των πολιτών που βασανίζονται, καθώς και την ταυτόχρονη αναγνώριση ευκαιριών και δυνατοτήτων γρήγορης επανόδου της Κύπρου στην ανάπτυξη. Όχι στο παλαιό σύστημα της ευκαιριακής και ληξιαρχικής ευημερίας, αλλά στο νέο μοντέλο της αειφορικής μορφής ανάπτυξης και καλής/ουσιαστικής ποιότητας ζωής.

Εκ των πραγμάτων θα πρέπει ο κάθε παρατηρητής να παραδεχτεί με ρεαλισμό ότι οι υφιστάμενες εσωτερικές παθογένειες, ακόμα και αν οι ρίζες και οι μεταρρυθμίσεις γίνουν άμεσα, δεν θα επιτρέψουν τουλάχιστον για τα επόμενα 3 χρόνια την ανάπτυξη στη χώρα, ώστε να καλυφτούν οι ανάγκες των δεκάδων χιλιάδων ανέργων σε εργασία και να δημιουργηθεί το απαραίτητο πλεόνασμα διόρθωσης των λαθών του παρελθόντος και ανοικοδόμησης του νέου αειφόρου κοινωνικοοικονομικού ιστού.

Κάποια λύση στο πρόβλημα αυτό

έχουν ήδη δώσει οι μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες της Κύπρου, με ανάπτυξη εκτεταμένων δραστηριοτήτων στις γύρω αραβικές και όχι μόνο χώρες, όπου το φθινό (πλέον) εξειδικευμένο-επιστημονικό δυναμικό της Κύπρου είναι περιζήτητο. Η ικανότητα των εταιρειών αυτών για διεκδίκηση -σε επίπεδο διεθνών προσφορών- δεκάδων μεγάλων έργων σε γειτονικές μας χώρες έχει ήδη οδηγήσει εκτός ανεργίας (και εκτός Κύπρου) εκατοντάδες νέους επιστήμονες και ειδικευμένο εργατικό δυναμικό. Όπως τα μαύρα χρόνια της μετανά-

στευσης, έτσι και σήμερα, δεκάδες εκατομμύρια ευρώ στέλνονται κάθε μήνα από τους ξενιτεμένους μας στην Κύπρο, ενισχύοντας σημαντικά την όλη προσπάθεια ανοικοδόμησης του τόπου. Σε αντίθεση με αυτούς που φεύγουν για ευρωπαϊκές και αμερικανικές χώρες, όπου και συνήθως παραμένουν μόνιμα, δημιουργώντας μόνιμες απώλειες στο επιστημονικό κεφάλαιο του τόπου μας, οι άνθρωποι που βρίσκονται στις αραβικές και αφρικανικές χώρες θα επιστρέψουν μόλις η χώρα μας σταθεί στα πόδια της για να την ενισχύσουν με νέ-

ες - προχωρημένες ιδέες.

Η εξωστρέφεια της κυπριακής επιχειρηματικότητας μπορεί να αποτελέσει το "φιλί της ζωής" στην ξεψυχισμένη τοπική οικονομία. Υπάρχουν πολύ μεγάλες ευκαιρίες για ενεργοποίηση και άλλων κλάδων της οικονομίας μας σε αυτές τις αναδυόμενες αγορές. Σημαντικό εμπόδιο στην πιο πάνω πρόταση αποτελεί το μικρό μέγεθος των μικρομεσαίων και ναυτοεπιχειρήσεων του τόπου μας. Στις περισσότερες περιπτώσεις είναι πολύ παρακινδυνευμένη η όποια προσπάθεια μια μικρής, για τα διεθνή δεδομένα, εταιρείας του τόπου μας να διεισδύσει από μόνη της στις πολλά υποσχόμενες, αλλά και πολύ απαιτητικές αυτές αγορές. Έχω γίνει μάρτυρας αποτυχημένων τέτοιων προσπάθειών που οδήγησαν σε πτώχευση, κλοπή, εκμετάλλευση εταιρειών και φυλάκιση Κυπρίων επιχειρηματιών.

Εδώ έρχεται η ανάγκη για μια στρατηγική κίνηση προς τις χώρες αυτές (Σαουδική Αραβία, Κατάρ, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Ιορδανία κ.λπ. κ.λπ.) με τη δημιουργία δικτύων όμορων εταιρειών και πραγματοποίηση υποστηρικτικών δράσεων από το κράτος. Πολύ σωστά ο Πρόεδρος Αναστασιάδης κάνει αλληπαλλήλες κινήσεις σε πολιτικό επίπεδο στις χώρες αυτές, που θα μπορούσαν δυνητικά να διευκολύνουν την είσοδο κυπριακών επιχειρήσεων. Αυτό που φαίνεται να λείπει από τις προσπάθειες αυτές είναι η παρουσία των άμεσα ενδιαφερομένων. Του ιδιωτικού τομέα! Των εγγνωσμένης αξίας εκπροσώπων του κάθε τομέα, οι οποίοι θα αναλάβουν να αναγνωρίσουν τις ευκαιρίες που υπάρχουν σε κάθε τομέα στις χώρες αυτές, να σχεδιάσουν σε συνεργασία με τις κρατικές υπηρεσίες το στρατηγικό σχέδιο καθόδου και να ενεργοποιήσουν την αλυσίδα των απαιτούμενων υποστηρικτικών υποδομών μιας σοβαρής, δομημένης δραστηριοποίησης. Της αλυσίδας της προκοπής... Καλή Χρονιά να έχουμε!

ΖΩ! ...σε έναν τόπο που συμμετέχει και δημιουργεί

Η ΑΚΤΗ ξεκινάει τη νέα χρονιά με δύο νέα, συμμετοχικά έργα: το Green Cluster, έναν νέο χώρο για την προώθηση της πράσινης επιχειρηματικότητας με πρακτικές και εφαρμοσμένες δράσεις, και το The Hub, μια πλατφόρμα που στόχο έχει να υποστηρίξει τις γυναίκες της Κύπρου στη συμμετοχή τους σε θέσεις θεσμικής ευθύνης! Ήδη δύο διαγωνισμοί έχουν ανοίξει, με χρηματικά βραβεία και προοπτικές συνεργασίας. Δείτε τα στο website της ΑΚΤΗΣ, υποστηρίξτε τις προσπάθειες για μια ενεργό κοινωνία των πολιτών με τη συμμετοχή σας!

ΕΛ

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

...στα χιονισμένα Αροάνια όρη!

Τα Αροάνια Όρη (ή Χελμός) είναι οροσειρά της βόρειας Πελοποννήσου, με την ψηλότερη κορυφή της να βρίσκεται στην επαρχία Καλαβρύτων.

Από το όρος αυτό σύμφωνα με τη μυθολογία πήγαζε η Στύγα, ένα από τα τρία ποτάμια που κυλούσαν στα λιβάδια του Άδη. Θεοί και θνητοί έδιναν όρκο στα νερά της και η παραβίαση του όρκου αυτού από τους θεούς ισοδυναμούσε με δέκα χρόνια λήθαργο όμοιο με τον θάνατο. Στη Στύγα έλουσε η Νηρηίδα Θέτιδα τον γιο της Αχιλλέα για να παραμείνει αθάνατος, αφήνοντάς τον με ένα μόνο τρωτό σημείο, τη φτέρνα από όπου τον κρατούσε. Σε αυτό το βουνό του μύθου και των θρύλων όταν χιονίζει όλα μοιάζουν μαγικά! Καλή Χρονιά, αναγνώστες μας!

ΕΛ

